

Ja, de gaar først og fremmest til de uheldige Indkøb, som Centralkontoret foretager, idet det viser sig, at disse Indkøb Gang paa Gang skal fordeles paa et Tidspunkt, hvor de ikke kan udbringes til højere Priser end 35 Kr. pr. hkg. Der er truffet Foranstaltninger til, saa længe vi endnu har det overordentlig uheldige System, her er Tale om, at den Majs, der kommer til sidst, indkøbt af Centralkontoret, kan blive fordelt til Landbruget paa en saadan Maade, at i alle Tilfælde de, der køber fra Skib, kan faa det til en saadan Pris, at det ikke overstiger, hvad der ligger i de 5 pCt. eller de 3 pCt., men nægtes kan det ikke, at denne Bestemmelse om 5 pCt. og 3 pCt., som altsaa er fastslaaet i det Cirkulære, der er udsendt i December 1919, byder en Fortjeneste til Importørerne, der forholdsvis, ogsaa under fuldt Hensyn til de højere Priser, nu ligger langt over, hvad man kunde tænke sig under normale Handelsforhold, hvor den frie Konkurrence kunde komme til at gøre sig gældende.

Jeg tør ikke trætte Tinget med at komme nærmere ind paa disse Forhold. Jeg skal kun sige, at naar det ærede Medlem Hr Rode nærer Bekymring for Bonusbetalingen af Statskassen, er der efter de Udsigter, der foreligger med Hensyn til de fremtidige Majspriser, ikke særlig Grund til at nære Bekymring i saa Henseende. Men der kunde maaske nok være Grund til at tænke mere end een Gang over, hvad det egentlig er, der sker i denne Foderstofcentral, hvor man har foretaget en Slags Statscentralisering af Importen, men hvor man kun har gjort det halvvejs, idet man lod de private Importører optræde som privilegerede Importører samtidig med, at de ledede disse Statsindkøb. Det forekommer mig, at det netop i de sidste Maaneder har vist sig, hvilke uheldige Konsekvenser der er opstaaet deraf. Hvis det ikke før har staaet klart for mig, staaer det nu ganske klart, at det gælder saa hurtigt som muligt at komme ud af disse Forhold. Jeg er fortrolig med, at hvis Majsprisen til den Tid, det bliver jo altsaa i Februar Maaned eller saa, skulde stige, vil man fra radikal og vel sagtens ogsaa fra socialdemokratisk Side sige: Ja, det skyldes, at Centralkontoret er ophævet. Skulde Majsprisen derimod gaa til den modsatte Side, vilde denne Udtalelse jo ikke kunne fremkomme. I Virkeligheden er der slet ingen Forbindelse mellem Centralkontoret og Majsprisen, fordi de virkelige Majspriser her i Landet fastsættes af Forhold, som ligger udenfor Landets Grænser, og som vi ikke har Indflydelse paa. Vi kan øve Indflydelse paa de Priser, Land-

mændene betaler; men den Virksomhed, Centralkontoret i saa Henseende har øvet, navnlig i de sidste Maaneder, er den, at Majsen i høj Grad er fordyret.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale et Forhold, der blev fremdraget af det ærede Medlem Hr. Mortensen. Dette ærede Medlem omtalte Melordningen og angreb den i meget heftige Udtryk. Han gik endogsaa saa vidt, at han anvendte det Udtryk, at det var blevet noget frygteligt Roderi med denne Melordning. Jeg føler mig lidt brøsthølden over, at man i saa stærke Udtryk vil laste de Foranstaltninger, som jeg har truffet paa dette Omraade. Forholdet er nemlig det, at jeg fra første Begyndelse, da jeg fik med disse ekstraordinære Foranstaltninger at gøre, var klar over, at det at have amerikansk Mel her i Landet, samtidig med at man rationerede det danske, betød en overordentlig stor Fare; derfor er der i den Kornlov, der nu gælder, for første Gang indført et absolut Importforbud mod udenlandsk Hvede. Det er en af de Fordele, denne Kornlov frembyder i Forhold til tidligere Aars Kornlove. Men dernæst udstedte jeg, efter at Rationeringen af Hvede nødvendigvis maatte indføres, en Bekendtgørelse af 19. Juni, der om det amerikanske Hvedemel, der findes her i Landet, siger følgende: „Udlevering af de i § 1 nævnte Varer“ — og dette er netop Hvedemel af udenlandsk Oprindelse — „maa ikke under nogen Form finde Sted, forinden Tilladelse hertil er meddelt fra Statens Brødkornsadministration.“ Denne Bekendtgørelse af 19. Juni 1920 skulde netop forhindre og har forhindret Handel med amerikansk Hvedemel her i Landet, idet Udlevering af Hvedemel og Salg af Hvedemel kun maatte finde Sted til Bagerne og af disse igen skulde anvendes til Fremstilling af de saakaldte finere Brødsorter, som ikke indgaar i selve Rationeringen. Da den nye Kornlov var vedtaget, og der skulde udstedes Bekendtgørelse i Henhold til den, ønskede Brødkornsadministrationen, at det skulde forbydes at udlevere udenlandsk Mel i Rationerne mod Mærker. Dette havde fundet Sted, fordi Beholdningerne af dansk Hvedemel var ganske utilstrækkelige. Men nu var Beholdningerne af amerikansk Hvede saa stærkt indskrænkede, at man fra Brødkornsadministrationens Side mente, at nu var der ingen Fare ved, at man helt og holdent henviste de Beholdninger, der kunde være tilbage af amerikansk Hvedemel, til Bekendtgørelsen af 19. Juni, saaledes at de kun kunde udleveres til Bagerne til